

Morph UGE 3

HJERTER SAT FRI

En ordre.

Hvad tænker du, når der bliver sagt ”det er en ordre”?

Det er et måske et lidt barskt udtryk.

Vi kan ikke ærligt sige, vi kan lide det.

Vi kan normalt ikke lide at få en ordre.

Vi kan ikke lide af blive kommanderet til at gøre noget. Vi nyder ikke at få ordre.

Vi opsøger ikke ordre – vi undgår dem helst. Vi prøvet på at finde måder at undgå ordre.

Frihed.

Hvad tænker du, når der bliver sagt ”frihed”?

Det er et dejligt ord.

Vi kan ærligt sige, at vi elsker frihed.

Vi værdsætter frihed. Vi nyder friheden. Vi søger frihed. Vi bruger ikke kræfter på at søge uden om frihed.

Ordre eller frihed. Frihed eller ordre.

De to ord synes i opposition. De ligner ikke venner. Vi ville ikke forvente at de havde noget med hinanden at gøre. Men Skriften har en mærkelig måde at lade de to udtryk gå hånd i hånd.

Overvej følgende ...

Ad den vej, du befaler, vil jeg løbe, for du har gjort mit hjerte fri. (Salme 119:32).

Lyder det ikke lidt besynderligt?

Et hjerte gjort fri. Det kan vi godt lide. Løbe ad den vej Guds befaler. Vi er ikke sikre på, vi kan lide det.

Frihed? Ja.

Ordrer eller befalinger? Nej

Men de to er parret. Parret mærkeligt sammen, vil nogle mene. Og læg mærke til - i kombination med ordet **hjerte**.

Salmisten løber på Guds befaling: "For du har gjort mit hjerte fri."

Hvor var det nu vi begyndte? Kan du huske skriftstedet?

Frem for alt: Vogt dit hjerte, for derfra udgår livet (Ordsp 4:23).

Vi skal tage vare på vort hjerte. Vort hjerte styrer vores liv. Nu hører vi, at hjertet

oplever frihed ved at følge Guds befalinger.

Der er noget i det, vi bliver nødt til at kunne forstå.

DET STØRSTE BUD

Vi kan ikke lide regler. At blive beordret til at gøre noget, sætter ikke ligefrem gang i hjulene. Forordninger eller love kommer ofte i tykke bøger med mange detaljer: klausuler for kvarteret, vedtægter for foreningen, ordensregler på uddannelsessteder..... Sukker du? Regler inspirerer os normalt ikke. De taler ikke til vores sjæl. Regler har vi ikke lyst til at bruge meget energi på.

Jesus havde en anden indgangsvinkel. Det vigtige findes ofte i det enkle. Kristus gjorde det enkelt. Alle Guds forordninger blev skåret ned til to udsagn:

"Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind."
Dette er det første og største bud. Og det andet er: *"Elsk din næste som dig selv."* Hele loven og profeterne bygger på disse to bud (Matt 22:37-40).

Elsk Gud! Elsk mennesker!

Det er der dybde i. Det har betydning. Men hvordan skal det forstås? Lad os prøve at komme nærmere - at elske Gud.

Hvorfor elske Gud? Tænk lidt over det. Så vigtigt som det lyder er det også en mærkværdighed. Hvorfor befaler Gud os at elske ham? Er han en lidt usikkerhed Gud der har behov for at vi giver ham lidt opmærksomhed? Hvorfor henvender Gud sig til de mennesker, som han selv har skabt og kræver deres kærlighed?

ALTERNATIVER TIL GUD

For at forsøge at svare på ovenstående spørgsmål – kan du jo overveje andre muligheder. Alternativer?

Ja. Du kan sikkert komme på mange ideer til hvad et menneske kan elske.

Der er oplagte kandidater. Hvad kan vi elske i stedet for at elske Gud? Jesus sagde, at vi skal elske Gud af hele vores hjerte, sjæl og sind. Hvad andet kan overtage pladsen i vores hjerte, sjæl og sind?

Hvad med penge?

Der er nok ikke så meget tvivl om det. Vi kommer nemt til at ønske os rigdom. Penge får nemt den fulde og udelte opmærksomhed i sjæl og sind.

Hvad skal vi vælge?

Kærlighed til den almægtige Gud eller kærlighed den almægtige rigdom.

Kan de to ting forenes...

Ingen kan tjene to herrer. Han vil enten hade den ene og elske den anden eller holde sig til den ene og ringeagte den anden. I kan ikke tjene både Gud og mammon. (Matt 6:24).

Læg mærke til ordet elske?

Hvorfor elske penge?

Mange vil sikkert godtgøre dette med at nævne sikkerhed i tilværelsen, personligt velvære. Penge er elsket, fordi det giver en grad af sikkerhed.

Lad os prøve at evaluere disse alternativer til at elske Gud.

Bibelen er ikke naiv. Skriften siger ikke at penge er forkert i sig selv. I modsætning hertil viser Bibelen en form for snusfornuft i forhold til penge. Masser af aspekter er nævnt ud over at give pengene væk. Vi bliver oplyst om hvordan vi skal tjene dem, bruge dem, spare dem og ja, give dem. Vi får at vide, at penge er inddraget i alt, hvad vi gør (Prædikerens 10:19). Penge er hverken rigtige eller forkerte. Som alle andre værktøjer er det et spørgsmål om, hvordan pengene bruges. Penge bliver ofte brugt til at skabe gode ting. Men hvad sker der, når økonomisk sikkerhed er vores ultimative sikkerhed?

Hvad sker der, når det er grundlaget for vores liv?

Hvad sker der, når vi elsker penge mere end vi elsker Gud?

Når vi gør det, bliver pengene reelt vores gud.

Resultat?

Noget dybt i os ved, at vi er sårbare. Hvorfor?

Fordi der aldrig vil være penge nok til at give os ubetinget sikkerhed. Der er altid noget, nogen, en eller anden måde - der kunne få os til at miste det hele. Der er utallige behov penge ikke kan opfylde. Penge er elsket for den sikkerhed de giver. Men der er huller i den sikkerhed, der giver anledning til ny usikkerhed.

VENNER

"Bestemt ikke mig, jeg ville aldrig være så grådig, så jeg vil gøre penge til en afgud. Jeg så tidligere generationer gøre det. Det vil jeg ikke gøre."

Hvad med venner?

Venner? Ja. venner.

Men venner er ægte. Venner er vigtige. Venner giver livet mening og formål. Endnu vigtigere: det næststørste bud er at elske mennesker.

Sandt. Rigtigt. Godt.
Farligt?

Hvad sker der, når vores velbefindende handler om at finde den ideelle ægtefælle? Hviler vores velbefindende i hænderne på en stærk relationel verden? Er livet afhængigt af, at vi har venner nede ad gaden, en ægtefælle i sengen ved siden af os, og børn på bagsædet?

Det er klart, hvordan penge kan blive vores gud; relationer har samme potentiale. Vi har alle oplevet venner, der klamrer sig til os på en måde, der ikke føles behageligt. Vi har været vidne til forældre, hvis identitet udelukkende handler om deres børn. Måske har vi været den slags forælder eller ven. Måske har vi forventet noget af andre, som de bare ikke var i stand til at give. Vi håbede, de ville tilfredsstille noget i os, som de alligevel ikke var i stand til at opfylde.

Hvad handler det om?

Gør en ven til en gud, og det venskab vil være frygteligt skuffende. Gør en ægtefælle til gud, og ægteskabet vil blive vanskeligt, hvis det overhovedet består. Klem potentielle ægtefæller for stramt, og de flygter.

Hvorfor?

Instinktivt ved vi godt, at vi ikke skal gøre nogen til gud-ting.

Ja, vi blev skabt til at leve i relation med andre, men andre var ikke skabt til at blive gud.

En ven? Ja.

En gud? Nej

Hvorfor elske Gud? Der er mange grunde. Her er en ...

Vi elsker de ting vi har tillid til.

Vores ultimative tillid er vores Gud.

EN GRUNDSØJLE

Kristus gav dette bud, at vi skal elske Gud af hele vort hjerte, sjæl og sind. Det er en grundstøtte, hvorpå de øvrige bud er bygget. Overvej et andet bud. Overvej det første

bud.

Du må ikke have andre guder end mig (Anden Mosebog 20:3).

Fascinerende. Kan du se det? Det er stort set det samme bud som "*elsk Gud af hele dit hjerte, sjæl og sind.*" Når vi elsker noget andet med hele vores hjerte, sjæl og sind, hvad har vi gjort? Forenklet sagt, har vi placeret en anden gud i Guds sted.

Er Guds bud om at elske ham et fingerpeg om hans usikkerhed? Det forekommer usandsynligt. Kunne det tænkes, at Gud har vores velbefindende i tankerne? Kunne det være, at Gud længes efter at se os bygge vores liv på et fundament, der er værdigt til at være et fundament? Kunne det være, at netop det at gøre vores kærlige Gud til vores *Gud*, er at lade Gud være vores ultimative sikkerhed. Og at Gud ved at andre former for sikkerhed efterlader os sårbare?

Tænk over det. Find dit bedste svar.

Lad os gå lidt dybere.

Lad os overveje et scenario. Det er bare ét eksempel. Tusindvis kunne være brugt. Omstændighederne kan være forskellige. Resultatet er dog ikke usædvanligt!

Kald det fælden.

FÆLDEN

Far åbner døren. Han bliver mødt af et par børn, han elsker mere end han drømte muligt. De springer omkring. De er fyldt med liv. De er begejstrede ved hans tilstedeværelse. Han griner.

Det tager bare nogle få minutter. Tilsyneladende uden årsag, men pludselig sker det.

Fanget i fælden!

Børnene var måske lidt vilde, men hans reaktion var ude af proportioner. Mor kommer styrtende til og blander sig. Far trækker sig tilbage. Nu er den bare helt gal.

Mens han skifter tøj, hvisker han en stille bøn: "*Gud, hvorfor gjorde jeg det? Hvad er der galt med mig? Jeg elsker disse børn? Hvorfor mistede jeg besindelsen?*" Tankerne fortsætter mens han kommer tilbage til virkeligheden. Hans tanker går tilbage til arbejdet.

Det var ikke en dårlig dag. Det var ikke en god dag. Det var bare en almindelig dag.

Og deri ligger problemet. Det var bare en dag. Som enhver anden dag. Nu er han

hjemme. De hoppede og dansede, råbte og skreg. Det burde være så godt. Men det var bare en almindelig dag. En slags ikke - noget - tabt - ikke - noget - opnået slags dag.

Men han længes efter noget opnået.

Er han ængstelig. Nej, han er bange.

Vil hans arbejde nogensinde give ham det liv, han virkelig ønsker? Vil hans job nogensinde udvikle sig til det, han virkelig ønsker af det? Vil han nogensinde komme til at være på et sted, hvor pengene er rigtige penge, hvor respekt er virkelig respekt, hvor belønningen er reelle belønninger?

Det var bare en ny dag.

Det tager tid. Til sidst må han stille sig selv det nagende spørgsmål: Er hans arbejde troværdigt? Kan hans arbejde have potentialet til at give ham, det han ønsker?

Vi kan ikke besvare spørgsmålet for ham, men vi kan stille nogle andre spørgsmål.

Det kan godt være, at hans frustration er legitim. Måske han er undervurderet, underudnyttet, og underbetalt. Det sker jo hele tiden. Det sker for de fleste.

Men måske er frustrationen ikke så legitim. Måske forventer han mere af jobbet, eller det næste job, eller noget andet job nogensinde vil kunne opfylde. Måske forventer han, at jobbet vil give den ultimative sikkerhed, ultimative tilfredsstillelse, ultimative betydning. Hvis det er tilfældet, så er det ikke jobbet, der er problemet. Jobbet er præcis, hvad et job skal være. Og hvad der er endnu vigtigere: jobbet giver ikke mere, end hvad et job er beregnet til at kunne gøre.

Jobbet er ikke Gud.

Fanget i fælden.

GUD STÅR FOR VORES SIKKERHED

Lad os komme hele vejen rundt. Lad os prøve at samle det hele sammen ved opmærksomt at lytte til bibelens råd.

Tre vigtige passager:

For det første ... "*Frem for alt andet, pas på dit hjerte, for derfra udspringer livet*" (Ordsp 4:23). Vores liv er drevet af vores ønsker. Vi skal beskytte og være bevidste om vores begær.

For det andet ... " *Ad den vej, du befaler, vil jeg løbe, for du har gjort mit hjerte fri* " (Salme 119:32). At passe på vore hjerter indebærer at lytte til anbefalingerne fra skaberen af vores hjerter. Disse bud er designet til at sætte dig fri.

For det tredje ... "*Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind. Dette er det første og største bud.*" (Matt 22:37-40). Buddet om at elske Gud, er blandt andet et bud om at lade Gud være Gud for vores sikkerhed, centrum for vores tillid, vores hjerter, vores liv, vores væsener. Vi er designet til at elske noget at sætte noget i centrum for vores tillid. Uanset hvad dette centrum er: Job, bankkonto, ægteskab, venskab eller andet - så er det malplaceret. Det er ikke forkerte ting, det er ofte gode ting, men de er utilstrækkelige, de kan ikke erstatte Gud.

DISSONANS OG RESONANS

Husker du vi talte om dissonans? Husker du vi talte om resonans?

Dissonans er et resultat af **modstridende lyde**.

Resonans er resultatet af **lyde der arbejder sammen**.

Vi bemærkede tidligere ...

Resonans er, når vores erklærede ønsker er et sundt udtryk for vores dybeste ønsker. De arbejder sammen. De svinger sammen.

Dissonans er når vores erklærede ønsker ikke er i harmoni med vores dybeste ønsker. De arbejder ikke sammen. De skaber dissonans.

Vi oplever dissonans, når vi dybest set ved noget ikke er i harmoni med vores dybeste ønsker. Vi håber på at noget kan levere os ægte sikkerhed. Vi har vores opmærksomhed på ting, på muligheder, på det vi tror vil give os sikkerhed. Ønsket er godt og legitimt. Men vi oplever dissonansen, når vi instinktivt kender begrænsningerne af det vi sætter vores tillid til. Vi hengiver os selv, vores velbefindende, men vi ved instinktivt godt, at vi er sårbare. Jagten på sikkerhed, det vi ofte ender med at sætte vores lid til, er områder, hvor dissonans og resonans tydeligt ses.

HJERTE - OVERVEJELSER OM SIKKERHED

Sidste gang vi var sammen omkring "Morph" identificerede vi ønsker, og vi forsøgte at spore disse ønsker ned til dybereliggende, mere rodfæstede ønsker. Vi fik grupperet disse ønsker, og derefter brugte vi "Hvorfor?" spørgsmål til at graduere dem fra overfladiske til dybere. Der vil ikke være to områder, der er præcis ens. Men det er ikke usædvanligt at have mindst én gruppe af ønsker, som har noget at gøre med sikkerhed. At være menneske er at have et dybt forankret ønske om sikkerhed. Selv de med en stærk trang til ekstrem risiko eller radikale eventyr har deres egen form for sikkerhed, det er en bestemt form for liv de beskytter og værner om.

Dette ønske om sikkerhed, i dets forskellige former, er sundt og helt menneskeligt. Problemer opstår ikke af vores ønsker, men i hvordan vi udlever vores ønsker. Hvad vælger vi at gribe fat i for sikkerhed?

Hvor placerer vi vores endelige tillid? Er det noget der virkelig giver den sikkerhed, som vi længes efter? Eller er det kun delvist?

"Delvise løsninger" skaber dissonans.

" *Ad den vej, du befaler, vil jeg løbe, for du har gjort mit hjerte fri* " (Salme 119:32). Kan vi omskrive dette vers, som tidligere virkede som en mærkværdig kobling af ordene befale og frihed?

Hvis vi omformulerer teksten med et bredere perspektiv: *Jeg løber ad den vej, som du byder mig, befalingen om at elske dig, Gud, af hele mit hjerte og sjæl og sind, fordi jeg vil have et hjerte, der genlyder af resonans - jeg vil have et hjerte der er tilfredsstillet af sikkerhed fra Gud.*

Så nu, er det tid til at gå dybt!

Det er tid til at blive personlig.

Det er tid til omhyggeligt og i bøn at gøre det, vi skal gøre "*frem for alt andet*".

Vi ønsker gennem dette materiale, at få dig til ærligt at overveje, hvad der gemmer sig i dit hjerte. Du vil blive tilskyndet til at overveje dit inderste ønske om sikkerhed. I vil blive opfordret til at tale med Gud og hinanden om personlige opdagelser.

Læg energi i disse øvelser!

Tag dig tid og lyt!

Lad Guds Ånd tale til dig og vejlede dig, idet du overvejer dit eget ego, din Gud, og dit hjerte.